

ТЕХНОЛОГИИ, РИСКОВЕ И ЕДНА НРАВСТВЕНА ДИЛЕМА

ГЕОРГИ НАЙДЕНОВ

Университет за национално и световно стопанство

naidenov@tu-sofia.bg

TECHNOLOGY, RISKS AND ONE MORAL DILEMMA

GEORGI NAYDENOV

University of National and World Economy

Abstract

The development of nuclear technology and nuclear weapons in the second half of the twentieth century created enormous risks to humanity's survival. On the one hand is presented the dilemma between the moral requisite of justice for the Russian people, but on the other hand is our notion that Bulgarians have some kind of chance to survive in the overhanging nuclear war. In the report are demonstrated the both possible alternatives which depends of when the nuclear war will break out.

Keywords: nuclear technologies, moral dilemma, justice, survival, US military budget

1. Проблемът

Създаване на ядрените оръжия за масово поразяване през средата и втората половина на ХХ век изправят човечеството пред реалния риск от себеунищожение. Влизането на България в НАТО и разполагането на американски военни бази и командни центрове на наша територия поставят всеки българин, и в частност моя милост, пред нравствена дилема – с личното си поведение стратегията на кой от двата клана, определящи съдбата на човечеството да подкрепям, този на ротшилдите или този на рокфелерите. Изборът е по същество между *справедливостта* или *оцеляването*. От гледна точка на руския народ, а и от моя гледна точка, подкрепата на стратегията на ротшилдите за превантивен ядрен удар върху САЩ е **справедлива**. В личен план моята подкрепа на тази стратегия не изисква нищо друго освен пасивност. Разбира се, ако искам активно да подкрепям тази стратегия, би трябвало да се включа в демонизирането на Русия. Коего няма да направя. Другата стратегия – на рокфелерите, за провокиране на война между Русия и Китай, както от гледната точка на руския народ,

така и от моя гледна точка е несправедлива. Но, специално за нас, българите, тя е по приемлива за оцеляването ни. Активната подкрепа на тази стратегия е свързана с две неща – 1. Участие в митинги против членството на България в НАТО и американските бази в България; 2. Подкрепа на Тръмп и Путин в политиката им за предотвратяване на ядрената война между САЩ и Русия. Лично аз подкрепям стратегията на рокфелерите. Отлично съзнавайки, че избирайки оцеляването, и противопоставяйки се на стратегията на ротшилдите, реално се противопоставям на справедливостта. Какви са причините за този мой избор?

2. Ситуационен анализ

Има много спорове доколко приближаващата ядрена война ще бъде гибелна за човечеството. Доста политици и военни се опитват да прокарат тезата, че съвременното развитието на ядрените технологии и ядреното оръжие, в частност високоточните крилати ракети с маломощни ядрени заряди, неутронните ядрени бомби, системата за противоракетна отбрана на САЩ и пр. правят ядрената война допустима. Тоест, една „ограничена“ ядрена война може да не бъде гибелна за човечеството. Факт е, обаче, че офицерският състав и висшето ръководство на ракетните войски имат друга нагласа. Тяхната нагласа е, че ядрената война е недопустима. При реална опасност от ядрена война – поради политическа наглост или поради технически грешки командването на ядрените сили се въздържа от нанасяне на ядрен удар. Нямам представа доколко командването на ракетните сили по времето на Карибската криза е оказало натиск върху Хрущов за постигане на компромис с Кенеди. По има достатъчно примери, че по късно, поради грешки в данните от съвременните технологии, няколко пъти пак възниква реална опасност от ядрена война, която е предотвратена благодарение на благоразумието на командирите на местните ядрени сили (Найденов и Харалампиев, 2019: 213).

Предотвратена е още и за това, че елитите, имащи контрол върху ядрените оръжия, през втората половина на XX век нямаха нагласа за необходимостта от ядрена война. Дали и сега е така?

Допускам, че сега вече не е така!

Защо през втората половина на XX век елитите, имащи контрол върху ядрените оръжия нямаха нагласа за необходимостта от ядрена война. Причината за това е, че през

сегашния, трети цикъл в еволюцията на световния пазар [1], лидерството на САЩ като център на световната търговия не се оспорваше. Русия имаше ядрен паритет със САЩ. Но не и икономически потенциал да оспорва неговото лидерство като център на световната търговия. Тя не се превърна в претендент за нов център на световната търговия.

Понастоящем това не е така. В момента световната икономика се намира в дъното на прехода от първата към втората дълга вълна в еволюция на световния пазар. Лидерството на САЩ като център на световната търговия се оспорва от Китай. През първия и втория цикъл в еволюцията на световния пазар неизбежният и закономерен конфликт между стария център на световния пазар и новия претендент се решаваше чрез две последователни световни войни. При първия цикъл – нападението на Наполеон над Русия 1812 год. и буржоазните революции в Европа 1848 год. При втория цикъл Първата и Втората световни войни. Както през 19-ти век, така и през 20-ти век арбитър на битката между стария център на световния пазар и новия претендент беше Русия. И в двата случая арбитража на Русия беше в полза на морска империя на англосаксите срещу континенталната империя [2].

Така ли ще бъде и при сегашното съперничество на стария център на световната търговия и новия претендент?

3. Новата ситуация

Несъмнено, е че Русия ще бъде арбитър и сега. Нейните ядрени сили са равностойни на тези на САЩ. Въпросът е, отново ли нейният арбитраж ще бъде в полза на англосаксонската морска империя както при двата предишни цикъла. Този въпрос поставя пред моето нравствено съзнание **нравствената дилема**. А именно чувството ми за справедливост, от една страна, и от друга страна, егоистичното ми желание българският народ и поколението на моя внук да имат повече шансове за оцеляване в условията на ядрена война. Какво имам пред вид?

През 2017 год. в УНСС имаше международна конференция с участието на група гости – преподаватели и техни студенти от Руската академия на националната икономика и публична администрация при Президента на Руската Федерация. При един мой коментар обясних, че руския народ има трагическата съдба два пъти поред проливайки реки от кръв и преживявайки неимоверни страдания да осигурява на

англосаксонска морска империя позицията на център на световната търговия. Един от техните студенти се обади след моето изказване – „този път няма да бъде така“. Очевидно той имаше предвид, че Русия в предстоящата ядрена война ще бъде на страната на континенталната империя – Китай, а не на морската империя – САЩ. Неговото чувство за **справедливост** не допускаше, че руския народ за трети пореден век ще пролива кръвта си в полза на англосаксите. Замислих се. Действително, може ли този път арбитража на Русия да бъде в полза на континенталната, а не на морската империя. Факт е, че по настоящем има две обстоятелства, които са различно от ситуацията през 19-ти и 20-ти векове и които правят тази хипотеза заслужаваща внимание. Тези обстоятелства са, че: а/ за пръв път англосаксонска морска империя е достъпна за вражеско оръжие – руските ядрени ракети несъмнено могат да нанесат удари по територията на САЩ [3]; б/ железопътния транспорт стана по бърз и по евтин от морския. Последното е особено важно, защото предишните два века международният пазар зависеше в голяма степен от превъзходството на търговския флот на Великобритания. Тоест, англосаксите спечелваха битките за лидерство в международния пазар не само поради военно-морското си превъзходство, но и поради превъзходството на морския транспорт през сухопътния. Сега не е така. Китай започна строителството на новия път на коприната. По него бързо и евтино ще протичат търговските потоци между двете големи икономики в Евразия – ЕС и Китай. Така че от икономическа гледна точка вече има алтернатива на морското превъзходство на англосаксите в международната търговията.

Това обаче е възможно, ако до 2025 год. Русия нанесе превантивен ядрен удар върху САЩ. Това е желателния вариант от гледна точка на справедливостта[4]. Но не и от гледна точка на моя, и на всички българи интерес. Ще поясня мисълта си.

а) Най-напред – защо фиксирам годината 2025? Защото през тази година свършва възходящата фаза на американския военен бюджет. Американският англосаксонски и американският еврейски елити предизвикват големи войни именно във възходящата фаза на американския военен бюджет(Найденов и Харалампиев, 2019: 112-121; 185-196). Като инициират военно нападение. За руснаците това е периодът, в който те могат да нанесат превантивен ядрен удар. След това в продължение на 9 години такива поводи няма да има. Следващата възходяща фаза е в периода 2035-2043 год.

б) Там е работата, обаче, че в периода 2035-2043 год. шансовете за справедливост са нищожни. Защото тогава вероятността руският арбитраж да е в полза на континенталната империя е много малък. В този период световната война ще бъде най-вероятно между Русия и Китай(Найденов, Г., К. Харалампиев, 2019: 174-180). Тоест, Русия, с цената на гигантски жертви и реки от кръв, отново ще направи англосаксонска империя център на световната търговия. По точно, и сега, както и при арбитража през 19-ти век, чрез руския арбитраж англосаксонска морска империя ще е център на световната търговия два цикъла [5].

в) Този вариант – ядрената война да е между Русия и Китай, колкото и да е несправедлив, от наша гледна точка – на българите, е много по приемлив. Защо?

Защото при първия случай, тоест ако до 2025 год. Русия нанесе превантивен ядрен удар, нашата територия е военно поле. В момента на нашата територия има четири американски военни бази и два командни центъра. Соломон Паси публично поиска на наша територия да се разположи ядрено оръжие. А каквото Соломон Паси поисква, то обикновено се сбъдва. По простата причина, че той огласява исканията на американския англосаксонски и американския еврейски елити. Естествено е, че още сега, а когато на нашата територия се разположи и американско ядрено оръжие, пък още повече, ние сме обект на руски ядрени ракети. На всеки е ясно, че ядрените взривове на една територия са гибелни за местното население. Така че вариантът на превантивен ядрен удар от страна на Русия върху САЩ, и респективно върху България, макар и справедлив, от наша гледна точка не е желателен.

г) Другият вариант – световна война в периода между 2035-2043 год. за нас – българите е по-приемлив. По следните причини:

* Ние не сме поле на бойни действия. Войната се води в Източна Азия. Тази територия е доста отдалечена от нас. Дори и да се използва ядрено оръжие, преки ядрени удари върху нашата територия няма да има. Което означава, че вероятността за оцеляването ни ще е по голяма.

* Има, макар и малка вероятност, войната между Русия и Китай да е конвенционална, и да не се стигне до използване на ядрено оръжие. А това е сериозен шанс за оцеляване на значителна част от човешката популация, в частност и на нас, българите.

* Всяко забавяне на войната, увеличава живота на нашите деца и внуци. Така че колкото и да е несправедливо, лично аз бих предпочел световната война да е в периода 2035-2043 год.

4. Има ли шанс за това?

Преди десетина години, когато започнах да се занимавам с рисковете от световна война и доскоро, считах, че вероятността за световна ядрена война в периода 2017-2025 е по голяма, отколкото за такава в периода 2035-2043 години. Защо?

– Защото намиращия се в симбиоза с ханския елит клан на условните ротшилди, тоест англосаксонския и еврейския елити на Великобритания, е много силен. И те притискат много силно руския славянски и руския еврейски елити да нанесат превантивен ядрен удар върху САЩ. В този случай техните капиталовложения в Източна, Южна и Югоизточна Азия рязко ще повишат цената си и те ще спечелят вековната война с клана на рокфелерите. Факт е, че въпреки по голямата финансова и икономическа мощ на рокфелерите, повече от един век ротшилдите печелят битките си с тях.

– Американският военно-промишлен комплекс, европейските политически елити, американските и европейските медии също се стремят към световна война понастоящем. Те подкрепяха Хилари Клинтън в президентската надпревара и се противопоставяха на Доналд Тръмп, който искаше нормализиране на отношенията с Русия. Условните рокфелери, които са заинтересовани световната война да бъде в периода 2035-2043 год. видимо имаха много по слабо влияние, върху европейските елити и американските и европейските масмедии.

По настоящем, обаче в мен се появи плаха надежда, че световната война може да се отложи за периода 2035-2043 год. Защо?

Първо, заради изненадващата победа на Доналд Тръмп на президентските избори в САЩ. Самата победа означава, че фракцията на „миролюбците“ в САЩ не е толкова слаба, каквато видимост се създаваше от масмедийната агитация и пропаганда против Тръмп. Не знам кои са „миролюбците“. По принцип това е целия американски бизнес, като се изключи военно-промишления комплекс, петролния и наркобизнеса. Като се изключи, естествено и финансовия капитал. Американският бизнес, обаче е несъмнено значително по слаб от военно-промишления комплекс и от петролния и

наркобизнеса. Следователно, очевидно в победата на Тръмп американският бизнес има и други съюзници – например хора от средите на военните, на органите за сигурност и пр.

Второ, заради изключително добрите актьорски качества на Доналд Тръмп. Двамата с Путин разиграват великолепно шоу – „Ах колко сме страшни!“ а в същото време блокират задълбочаването на военните конфликти между Русия и САЩ. Примери могат да се дадат много: Например бомбардировката с ракети „томахоук“ на военното летище „Шейрат“ в околностите на гр. Хомс, като преди бомбардировката Тръмп предупреждава за нея Русия. Башар Асад изтегля военната си техника и персонала от базата. Загубите в техника и персонал на сирийската армия са нищожни. Друг случай е псевдозаплахата, че ако Северна Корея извърши поредния опит с балистична ракета, то военно-морска групировка на САЩ ще нанесе ракетни удари по севернокорейските военни бази. В крайна сметка се оказва, че военно-морската групировка по „погрешка“ се насочила към Австралия, а не към Северна Корея. Последния случай е със взривените петролоносачи в Персийския залив, за които Тръмп обвини Иран и уж бил дал заповед за бомбардировки над Иран, но в последния момент я отменил.

Подчертавам – качествата на Тръмп като шоумен са изключително важен фактор за отлагане на световната война в периода 2035-2043 год. Той, разбира се не може да промени основните закономерности в развитието на американската икономика, военния бюджет и външна политика. Динамиката между интересите на американския военно-промишлен комплекс, петролния и наркобизнеса, от една страна, и интересите на другия американски бизнес, от друга страна, определя 18 годишния ритъм на американския военен бюджет. (Найденев и Харалампиев, 2019: 202, 203) Политиката на Тръмп се подчинява на този 18 годишен ритъм. Двамата с доц. Калоян Харалампиев още през 2010 год. изследвахме динамиката на американския военен бюджет. А през 2015 год. в студията ни „Локални и глобални рискови фактори за развитието на България и света през второто десетилетие на XXI век“, прогнозирахме, че когато започне на мандата на новия американски президент, независимо кой е той, неизбежно ще започне увеличаване на американския военен бюджет[6].

Е, така и стана. През 2018 год. Тръмп увеличи военния бюджет с 54 млрд. дол. Докато Тръмп и Путин са президенти, световната ядрена война няма да се случи. Това

не е справедливо. Но е желателно за нас, българите. Все пак до 2025 год. има още време. Путин и Тръмп не може да са вечно на власт. Така че току виж възтържествува справедливостта. Впрочем, Путин допуска този вариант. Факт е, че той подготвя руското обществено мнение за това, че руснаците, отново, както много пъти до сега ще бъдат Божията ръка на Възмездието. Не дай си Боже! На този етап лично аз горещо съчувствам на Путин и Тръмп в опитите им да предотвратят ядрената война в периода 2017-2025 год. Предпочитам оцеляването пред справедливостта.

БЕЛЕЖКИ

[1] Трети цикъл от Първата индустриална революция

[2] През 19-ти век в полза на Великобритания, през 20-ти век в полза на САЩ.

[3] При предишните два цикъла континенталната империя-претендент, въпреки упоритите си опити не успява да пренесе военните действия на територията на морската империя. Нито Наполеон, нито Хитлер успяват да стоварят десант на територията на Великобритания. Силният военно морски флот на Великобритания и през 19-ти, и през 20-ти векове блокира опитите за десант.

[4] Парадоксално е, че чувството за справедливост на руснаците и икономическите интереси на условните ротшилди съвпадат. Руснаците не искат отново да са оръдия на американския англосаксонски и американския еврейски елити в битката им срещу британският англосаксонски и британския еврейски елити. През 20-ти век руснаците с цената на 20 млн. убити и пет години колосални жертви, присъдиха победата на рокфелерите срещу ротшилдите. Сега те не искат да се повтори същото. Ротшилдите правят всичко възможно да принудят руснаците за превантивен ядрен удар върху територията на САЩ. Защото това решава битката им с рокфелерите в тяхна полза.

[5] Великобритания беше център на световната търговия два цикъла. САЩ ще бъде център на световната търговия също два цикъла.

[6] „През 2017 год. предстоят избори за нов президент на САЩ. Барак Обама – президентът на демократите, управлява два мандата. Краят на неговия втори мандат съвпада с долната част на нисходящата фаза на американския военен бюджет. Въпреки че разпали няколко войни – Либия, Сирия, Украйна и пр. Б. Обама намалява военния бюджет. Най-вероятно бъдещият американски президент ще бъде републиканец... Републиканците вече имат надмощие над демократите в сената и долната камара на американския конгрес. Изследванията на общественото мнение показват, че доверието в управлението на демократите пада с бързи темпове. Можем ли да очакваме, че при бъдещото управление на републиканците ще започне **възходяща фаза** на военния бюджет??? Отговорът е – **да, можем да очакваме!!!!** Първо, защото нисходящата фаза започва в началото на управлението на демократите – 2010 год. е най-високата точка на военния бюджет. може да се очаква, че Б. Обама ще „устиска“ сравнително нисък военен бюджет най-много до края на мандата си. И след това е неизбежно

увеличаването на военния бюджет. Второ, защото и при предходните два републикански президентски мандата военния бюджет е във възходяща фаза. Може да се очаква, че така ще бъде и сега (Найденев и Харалампиев, 2015: 85).

ЛИТЕРАТУРА

Найденев, Г., К. Харалампиев. (2019). *Рискове и социални трансформации*. София, Издателски комплекс – УНСС

Найденев, Г., К. Харалампиев. (2015). Локални и глобални рискови фактори за развитието на България света през второто десетилетие на XXI век, *Годишник на УНСС*, 49 – 98.